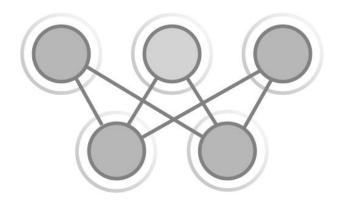
Prof.dr.sc. Bojana Dalbelo Bašić

Fakultet elektrotehnike i računarstva Zavod za elekroniku, mikroelektroniku, računalne i inteligentne sustave

> www.zemris.fer.hr/~bojana bojana.dalbelo@fer.hr

Uvod u statističko zaključivanje

UVOD U STATISTIČKO ZAKLJUČIVANJE

riječ STATISTIKA (lat. *status* = stanje) riječ VARIJABLA (engl. *variable* = *variate* = *factor*)

Statistika

- deskriptivna
- inferencijalna (intervalne procjene, testiranje hipoteza)
- univarijatna
- bivarijatna
- multivarijatna (testiranje, eksporativna statistika)
- parametarska/neparametarska

UVOD U STATISTIČKO ZAKLJUČIVANJE

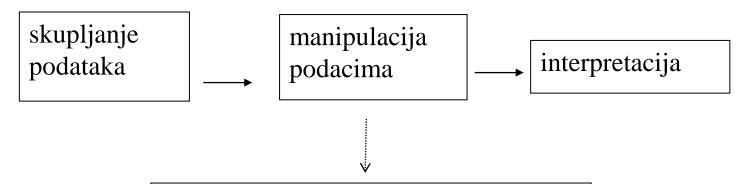
Varijable:

- zavisne, kriterijske varijable (engl. dependent, criterion, response variable)
- nezavisne, prediktorske varijable (engl. independent, predictior, controlled, regressor variable)

UVOD U STATISTIČKO ZAKLJUČIVANJE

Ciljevi statističke analize:

- redukcija podataka
- alat za inferencijalno zaključivanje
- identifikacija relacija ili asocijacija (grupiranja) među podacima

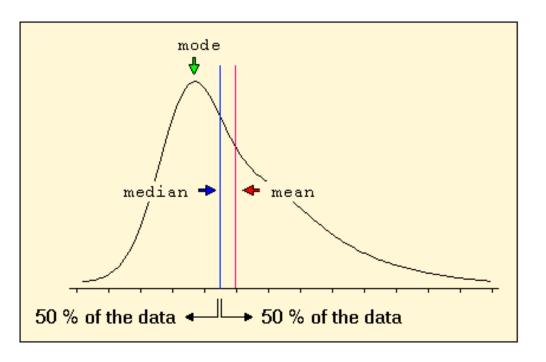

OSNOVNI POJMOVI

- Objekti
- Varijable (obilježja, značajke)
- Mjerne skale:
 - kvalitativne
 - nominalna
 - uređajna (relacija <) [primjer: skala tvrdoće]
 - kvantitativne
 - intervalna (operacije + i -) [primjer °C, °F]
 - racionalna (operacije +, -, *, /) [primjer °K]
- Zadnje dvije su metrička skala
- Podjela prema vrijednostima koje poprimaju:
 - kvalitativne vs. kvantitativne
 - diskretne vs. kontinuirane

- Mjere centralne tendencije:
 - aritmetička sredina (engl. mean)
 - medijan
 - mod

- Mjere rasipanja
 - varijanca (srednje kvadratno odstupanje)
 - standardna devijacija
 - rang
 - interkvartilni rang
 - srednje apsolutno odstupanje
- Distribucije frekvencija
 - relativne
 - kumulativne
- Grafički prikazi empirijskih distribucija:
 - histogrami
 - poligoni
 - box and whisker plot

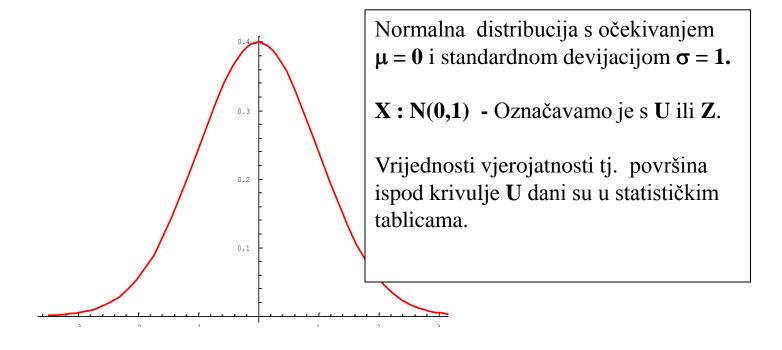

Teorijske Distribucije

- binomna
- normalna
- t–distribucija
- χ^2
- F distribucija

Normalna distribucija

Uobičajena oznaka za normalnu distribuciju s parametrima:
očekivanjem μ i varijancom σ² je N(μ, σ²).

- Velika većina obilježja u prirodi distribuirana je prema normalnoj razdiobi
- Iz tablica za jediničnu normalnu distribuciju U očitavamo:

$$P(-1.65 < U < 1.65) = 90\%$$

$$P(-1.96 < U < 1.96) = 95\%$$

$$P(-2.58 < U < 2.58) = 99\%$$

 Neka je X normalno distribuirana, tj. X: N(μ, σ²). Vrijedi transformacija:

STANDARDIZACIJA - svođenje X: $N(\mu, \sigma^2)$ na U sa

transformacijom
$$U = \frac{X - \mu}{\sigma}$$

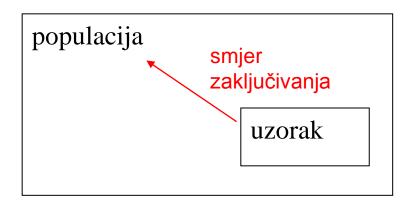
X: $N(\mu, \sigma^2)$

•
$$P(\mu - 1.65\sigma < X < \mu + 1.65\sigma) = 90\%$$

•
$$P(\mu - 1.96\sigma < X < \mu + 1.96\sigma) = 95\%$$

•
$$P(\mu - 2.58\sigma < X < \mu + 2.58\sigma) = 99\%$$

- Populacija skup svih mogućih vrijednosti slučajne varijable
- Uzorak podskup populacije
- Parametar je bilo koja funkcija populacije, neko svojstvo populacije koje nas zanima, npr. srednja vrijednost, standardna devijacija, proporcija, itd. Parametar se odnosi na populaciju i označava se malim grčkim slovima (μ, σ, π itd).

- Često nam vrijednosti parametra populacija nisu dostupne te ih procjenjujemo na temelju uzorka
- Procjena nekog parametra populacije na temelju uzorka naziva se_statistika ili procjenitelj i označava se malim slovima (x, s, p, ...). Općenito je vrijednost statistike i nepoznatog parametra populacije dana izrazom:
- Statistika = Parametar_populacije ± pogreška
- Taj se izraz može zapisati u obliku:

Parametar_populacije = Statistika ± pogreška

nepoznato

 Ono što želimo znati je s kojom točnošću (preciznošću) i s kojom pouzdanošću (vjerojatnosti), neka statistika procjenjuje parametar populacije

- Primjer: $\mu = \bar{x} \pm pogreška$
- Parametar je svojstvo populacije
- Statistika je funkcija uzorka (podskupa te populacije) te za svaki novi uzorak izvučen iz iste populacije (istog osnovnog skupa) možemo dobiti različitu vrijednost statistike!!!

Ali, ako znamo kako je statistika uzorka distribuirana – tj. ako znamo kako je distribuirana vrijednost statistike (x) na temelju beskonačno mnogo uzoraka iste veličine izvučenih iz te populacije (to je distribucija vjerojatnosti statistike uzorka) – tada uz pomoć vjerojatnosti možemo procijeniti s kojom pouzdanošću se parametar populacije nalazi u određenim granicama. Dakle, možemo odrediti granice oko x u kojima se nalazi parametar μ i pridruženu vjerojatnost za takvo odstupanje. (μ = x ± pogreška, uz određenu vjerojatnost, tj. pouzdanost)

Ta se distribucija vjerojatnosti statistike uzorka naziva se

DISTRIBUCIJA UZORKOVANJA

(engl. sampling distribution)

- Poznavanje distribucije uzorkovanja neke statistike temelj je za inferencijalno statističko zaključivanje (intervale procjene parametara populacije, testiranje hipoteza)
- Svaki parametar populacije (srednja vrijednost μ , proporcija π , varijanca σ^2 , ...) ima svoju distribuciju uzorkovanja
- Važno svojstvo distribucije vjerojatnosti statistike su njezino očekivanje i standardna devijacija. Ta se standardna devijacija distribucije neke statistike naziva STANDARDNA POGREŠKA (SE)
- Od posebnog je značenja distribucija uzorkovanja srednje vrijednosti

Pristranost procjenitelja

 Pristranost procjenitelja Y za neki proizvoljan parametar populacije p je

$$E[Y] - p$$
.

- Ako je razlika E[Y] p = 0 kažemo da je **procjenitelj nepristran**.
- Napomena: E[Y] je očekivanje slučajne varijable Y Primjer:
 - Srednja vrijednost uzorka je nepristran procjenitelj prave srednje vrijednosti populacije μ.
 - Proporcija uzorka **x/n** je nepristran procjenitelj prave proporcije π .

CENTRALNI GRANIČNI TEOREM

Neka je dana populacija sa srednjom vrijednošću μ i standardnom devijacijom σ .

Neka je μ _srednja vrijednost od n slučajno odabranih nezavisnih opservacija iz te populacije.

Distribucija uzorkovanja srednje vrijednosti približava se normalnoj sa očekivanjem $_{\mu}$ i standardnom devijacijom $_{\overline{X}} = \frac{\sigma_{\overline{X}}}{\sqrt{n}}$ kada $n \rightarrow \infty$

pogledati tekst i simulacije na adresi

http://www.ruf.rice.edu/~lane/rvls.html, posebno za ilustraciju CGT pogledati animirani primjer na adresi

http://www.ruf.rice.edu/~lane/stat_sim/sampling_dist/index.html

 Standardna pogreška (engl. standard error) nekog parametra je sandardna devijacija distribucije uzorkovanja tog parametra. Ponekad se označava sa SE

Primjer

• Standardna pogreška distribucije uzorkovanja srednje vrijednosti je $SE = \sigma_{\overline{X}} = \frac{\sigma_{X}}{\sqrt{n}}$, gdje je X slučajna varijabla osnovnog skupa (na primjer: visine populacije studenata Zagrebačkog Sveučilišta, težine proizvoda koje proizvede neka tvornica, itd.). Često se umjesto σ_{X} piše samo σ

Prije smo napomenuli da je

Parametar = Statistika ± pogreška

 Ako za statistiku koja nas zanima odaberemo srednju vrijednost tada je

$$\mu = \bar{x} \pm \text{pogreška}$$

Prije smo napomenuli da je

$$Parametar = Statistika \pm pogreška$$

 Ako za statistiku koja nas zanima odaberemo srednju vrijednost tada je

$$\mu = \bar{x} \pm \text{pogreška}$$

• No sada, na temelju centralnog graničnog teorema koji nam kaže da su srednje vrijednosti uzoraka veličine n također distribuirane normalno sa standardnom pogreškom SE = σ/\sqrt{n} , možemo pisati:

$$\mu = \bar{x} \pm u_p \sqrt[\sigma]{n}$$
, sa pouzdanošću $I(u_p)$,

gdje je u₀ vrijednost jedinične normalne razdiobe, a l(u_p) pripadna pouzdanost (vjerojatnost). Te se vrijednosti očitavaju u statističkim tablicama.

u _p	1.64	1.96	2.58
pouzdanost I(u _p)	90%	95%	99%

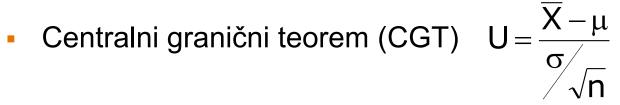
Intervalna procjena očekivanja (za velike uzorke, n≥30)

$$\mu = \bar{x} \pm u_p \sqrt[\sigma]{n}$$
, sa pouzdanošću $I(u_p)$,

dok je za male uzorke umjesto vrijednosti u_p jedinične normalne distribucije vrijednost studentove t-distribucije koja se očitava iz statističkih tablica za zadani broj stupnjeva slobode k, gdje je k=n-1, a n je broj elemenata u uzorku.

$$\mu = \bar{x} \pm t(k) \frac{\sigma}{\sqrt{n}}$$
, s pouzdanošću ovisnom o t(k)

 Iz tvrdnje CGT-a slijede formule za intervalne procjene očekivanja μ (za velike n, n>30):

$$\overline{X}$$
:N(μ , σ^2/n)

•
$$P(\bar{x} - 1.65 \frac{\sigma}{\sqrt{n}} < \mu < \bar{x} + 1.65 \frac{\sigma}{\sqrt{n}}) = 90\%$$

•
$$P(\bar{x} - 1.96 \frac{\sigma}{\sqrt{n}} < \mu < \bar{x} + 1.96 \frac{\sigma}{\sqrt{n}}) = 95\%$$

•
$$P(\bar{x} - 2.58 \frac{\sigma}{\sqrt{n}} < \mu < \bar{x} + 2.58 \frac{\sigma}{\sqrt{n}}) = 99\%$$

Primjer:

- Naka je X je normalno distribuirana sl. varijabla (kraće ćemo reći normalna distribucija).
- Neka su parametri od X očekivanje 34 i standardna devijacija 4
- To zapisujemo X: N(34, 4²)
- Kolika je vjerojatnost da slučajno izvučen primjer iz te distribucije poprimi vrijednost veću od 30?

$$P(X > 30) = P(U > (30 - 34)/4)) = P(U > -1) =$$
 (očitavamo iz stat. tablica) = 0.841

- Ako sada izvlačimo uzorak od 16 elemenata iz zadane distribucije X: N(34, 4²) i računamo srednju vrijednost, kolika je vjerojatnost da srednja vrijednost izračunata iz tog uzorka bude veća od 30?
- Prema CGT, \overline{X} je distribuirano s očekivanjem 34 i standardnom devijacijom SE = $4/\sqrt{16}$ = 1, dakle
- P(X > 30) =(standardizacija)=P(U > (30 34)/1)) = P(U > -4) = 1

- Slučajni pokus: dva moguća ishoda, A i nonA.
- Vjerojatnost događaja A, P(A) = π i vjerojatnost da se ne dogodi A, P(nonA) = 1 - π

Primjer

- Promatramo jedan proizvod: proizvod je ispravan s vjerojatnošću π. Mogući događaji:
- A = proizvod je ispravan, $P(A) = \pi$
- non A = proizvod je neispravan, P(nonA) = 1 π
- Pretpostavimo da imamo nizove od n takvih nezavisnih pokusa (Bernoullijevi nizovi)

Kolika je vjerojatnost da će se događaj A pojaviti točno x puta u tom nizu?

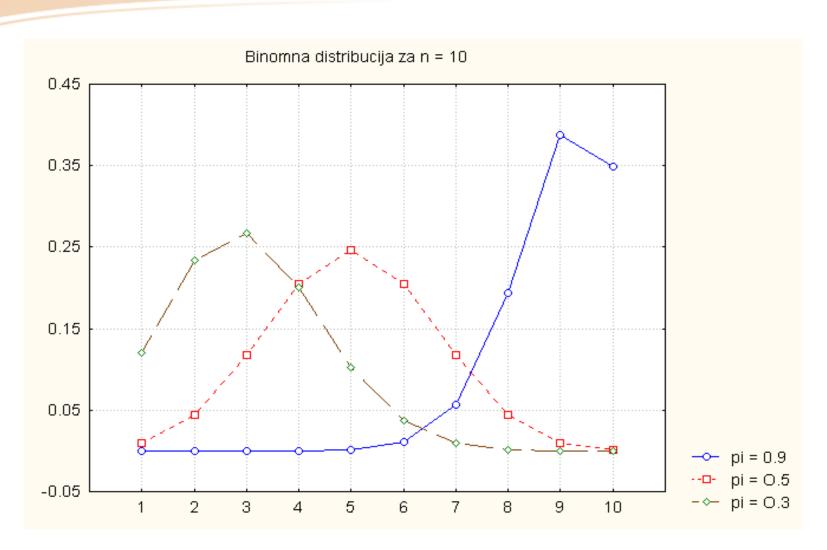
Primjer

 Uzorak od n proizvoda, kolika je vjerojatnost da točno x od n proizvoda (0 ≤ x ≤ n) bude ispravno?

- Binomna slučajna varijabla s parametrima n i π
- Kolika je vjerojatnost da će se događaj A pojaviti točno x puta u tom nizu? tj. Kolika je vjerojatnost da slučajna varijabla X poprimi vrijednost x?

$$P(X = x) = \binom{n}{x} \pi^{x} (1-\pi)^{n-x}$$
 (1)

 Kolika je vjerojatnost da će se događaj A pojaviti između x₁ i x₂ puta u tom nizu od n pokusa?

P(
$$x_1 \le X \le x_2$$
) = $\sum_{i=x_1}^{x_2} {n \choose i} \pi^i (1-\pi)^{n-i}$ (2)

- Očekivanje binomne slučajne varijable X je $E(X) = n\pi$
- Varijanca binomne slučajne varijable $V(X) = \sigma^2 = n\pi(1-\pi)$

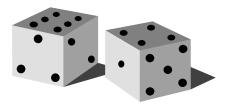
Primjer:

•
$$n = 15$$
, $\pi = 0.2$ $x = 4$

•
$$P(X = 4) = 0.188$$

Primjer:

 Da li je povoljno kladiti se da će u 24 uzastopna bacanja dvije igraće kocke barem jednom pasti dvostruka šestica?

Primjer:

• N = 300, $\pi = 0.2$, P(100 > X > 50) = ?

 Aproksimacija binomne normalnom (Moivre-Laplaceova formula)

$$P(x_1 \le X \le x_2) \approx P\left(\frac{x_1 - n\pi}{\sqrt{n(1-\pi)\pi}} \le U \le \frac{x_2 - n\pi}{\sqrt{n(1-\pi)\pi}}\right)$$

Uz uvjet $n\pi > 5$ i $n\pi(1-\pi) > 5$.

Proporcija

- X binomna slučajna varijabla s parametrima n i π, tj.
- X: B(π, n)
- Proporcija je omjer P = X/n

DISTRIBUCIJA UZORKOVANJA PROPORCIJE

- Promatramo nizove od n elemenata
- Zanima nas broj elemenata u tom nizu od n koji imaju neko svojstvo A. Označimo taj broj s x
 (Bernoullijevi nizovi)
- Proporcija P je omjer P = X/n

DISTRIBUCIJA UZORKOVANJA PROPORCIJE

Primjer

- Neka je dana neka hipoteza h
- Pretpostavimo da imamo uzorak sastavljen 14 elemenata tj. primjera za učenje. Ako 8 od 14 primjera zadovoljava hipotezu h tada je proporcija uspjeha hipoteze h na tom skupu (uzorku) jednaka p₁ = x/n = 8/14
- Uzmimo neki drugi uzorak tj. skup primjera za učenje i neka je na tom skupu proporcija valjanosti hipoteza p₂ = 5/14
- Neka je dan neki treći skup primjera za učenje iste veličine i neka je na njemu $p_3 = 7/14$
- Ako nastavimo s tim postupkom u ∞ dobivamo distribuciju uzorkovanja proporcije koju označavamo s P

DISTRIBUCIJA UZORKOVANJA PROPORCIJE

(Posljedica Moivre -Laplaceovog teorema - CGT)

 Distribucija uzorkovanja proporcije za velike n približava se normalnoj distribuciji s

očekivanjem π i

standardnom devijacijom
$$\sigma_P = \sqrt{\frac{\pi(1-\pi)}{n}}$$

INTERVALNE PROCJENE PROPORCIJE

- Parametar populacije = statistika_uzorka ± pogreška
- Primjeri: $\pi = p \pm pogreška$, $\mu = \pm pogreška$.
- Na temelju poznate distribucije uzorkovanja proporcije izvode se intervalne procjene proporcije

P(p-2.58
$$\sqrt{\frac{\pi(1-\pi)}{n}}$$
 < π \sqrt{\frac{\pi(1-\pi)}{n}}) = 99%

P(p-1.96
$$\sqrt{\frac{\pi(1-\pi)}{n}}$$
 < π \sqrt{\frac{\pi(1-\pi)}{n}}) = 95%

INTERVALNE PROCJENE PROPORCIJE

Primjer

- Jedan strijelac je pogodio 5 puta u metu od 10 pokušaja
- Drugi strijelac je pogodio 50 puta u metu od 100 pokušaja
- Što možemo reći o pravoj proporciji pogodaka jednog i drugog strijelca?

P(
$$0.5 - 1.96\sqrt{\frac{0.5(1-0.5)}{10}} < \pi < 0.5 + 1.96\sqrt{\frac{0.5(1-0.5)}{10}}$$
) = 95%

P(
$$0.5 - 1.96 \sqrt{\frac{0.5(1-0.5)}{100}} < \pi < 0.5 + 1.96 \sqrt{\frac{0.5(1-0.5)}{100}}$$
) = 95%

INTERVALNE PROCJENE PROPORCIJE

Prvi strijelac:

- $P(0.5 1.96*0.158 < \pi < 0.5 + 1.96*0.158) = 95\%$
- $P(0.5 0.31 < \pi < 0.5 + 0.31) = 95\%$
- P($0.19 < \pi < 0.81$) = 95%

Drugi strijelac:

- $P(0.5 1.96*0.05 < \pi < 0.5 + 1.96*0.05) = 95\%$
- $P(0.5 0.098 < \pi < 0.5 + 0.098) = 95\%$
- $P(0.402 < \pi < 0.598) = 95\%$

- 1. direktno statističko zaključivanje (inferencijalno): točkovne ili intervalne procjene
 - uzorak koristimo za procjenu parametra populacije
- 2. indirektno: testiranje hipoteza
- Uzorak podržava ili diskreditira a priori postavljenu tvrdnju ili pretpostavku o stvarnoj vrijednosti parametra populacije
- Hipoteza o populacionom parametru proizlazi iz
 - prethodnih ispitivanja
 - teoretskih pretpostavki

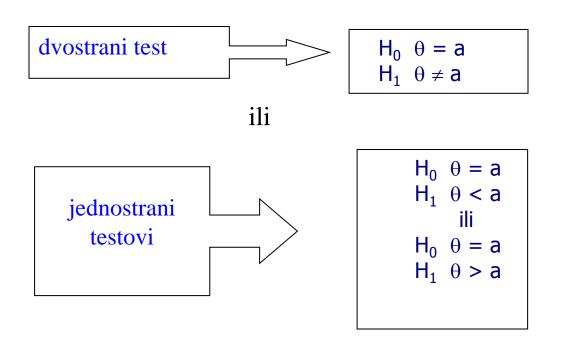

- Ako postupkom testiranja nađemo da je H₀ neprihvatljiva s aspekta vjerojatnosti, tada prihvaćamo (vjerujemo) u alternativnu hipotezu
- Isto kao što ne možemo naći 100% interval pouzdanosti tako ni testiranje ne daje 100% sigurnost u ispravnost odluke već su pouzdanosti s kojim radimo 90, 95, 99%. Naime, u postupku testiranja unaprijed zadajemo (i time kontroliramo) pogrešku (tj. rizik s kojim radimo statistički test) a to je vjerojatnost odbacivanja istinite hipoteze. Ta se vjerojatnost naziva nivo signifikantnosti (nivo značajnosti) ili pogreška prvog reda i označava se α

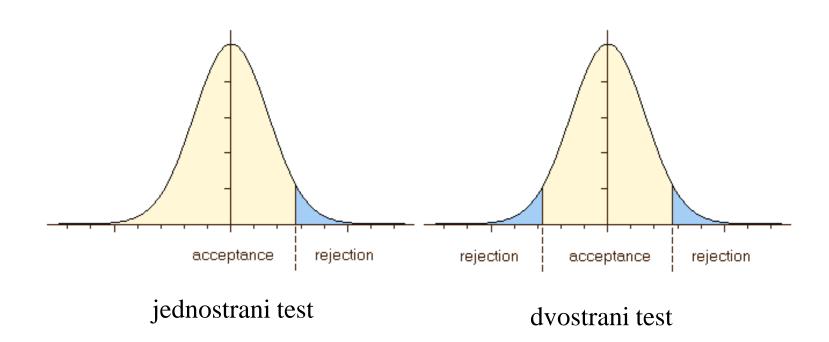
Postupak:

 Postavljaju se dvije međusobno isključive hipoteze koje zajednički iscrpljuju sve mogućnosti

U zadnja dva slučaja moramo biti sigurni da θ > a,
θ < a, nije moguće!

- Postavljanje hipoteza dešava se na logičkoj razini, tj. vezano je za problem poznavanja područja problema
- Prihvaćanje hipoteze tj. vjerovanje u određenu hipotezu je stvar statističke odluke

Primjer

$$H_0 \mu = 20$$

$$H_1~\mu \neq 20$$

Uzorak od 100 elemenata dao je

a)
$$\bar{x} = 19.1$$

b)
$$\bar{x} = 19.9$$

c)
$$\bar{x} = 16$$

• Pretpostavimo da znamo da je st.dev. populacije $\sigma = 3$

- Pitanje je da li je moguće, tj. koliko je vjerojatno da dobijemo srednju vrijednost uzorka \bar{x} = 19.1 ako je μ = 20. Ako je ta vjerojatnost mala onda smo skloni ne vjerovati u pretpostavku iz nulte hipoteze.
- Pitanje je koliko je to "malo vjerojatno"?
- Obično je to 1% ili 5% i naziva se nivo značajnosti (signifikantnosti) i označava se s α.
- α je vjerojatnost odbacivanja istinite hipoteze!
- Rizik testiranja koji se određuje unaprijed!

a)
$$\bar{x}$$
 = 19.1, odaberemo α = 0.05 tj. 5%. Radimo dvostrani U - test
$$U = \frac{\bar{X} - \mu}{\sigma / \sqrt{n}} = \frac{19.1 - 20}{3 / \sqrt{100}} = -3$$

- Vjerojatnost da je P (U < -3) je praktički jednaka 0 (pa onda i 2*P (U < -3) ≈ 0, jer radimo dvostrani test pa gledamo površine u oba repa), tj. ta je vjerojatnost puno manja od 0.05 (koliki je nivo signifikantnosti testa) pa odbacujemo nultu hipotezu
- Interpretacija: Vjerojatnost da na temelju uzorka od 100 elemenata dobijemo srednju vrijednost 19.1, ako je prava vrijednost 20, je praktički nula pa smo stoga skloni NE vjerovati u nultu hipotezu tj. odbacujemo je.

b) \bar{x} = 19.9, odaberemo α = 0.05 tj. 5%. Radimo dvostrani U - test

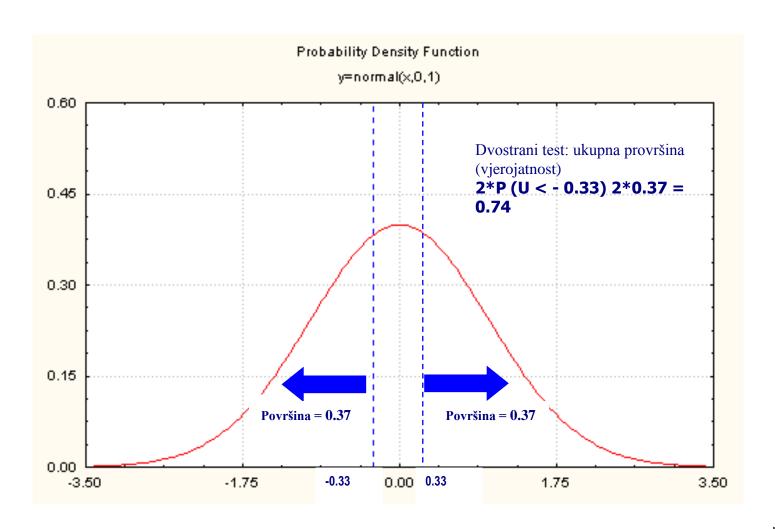
•
$$U = \frac{\overline{X} - \mu}{\frac{\sigma}{\sqrt{n}}} = \frac{19.1 - 20}{\frac{3}{\sqrt{100}}} = -0.33$$

- Iz statističkih tablica slijedi da je vjerojatnost 2*P (U < -0.33) = 2*0.37 = 0.74 što je puno veće od α = 0.05 (koliki je nivo signifikantnosti testa) => prihvaćamo nultu hipotezu.
- Interpretacija: Nemamo razloga, na temelju predočenog uzorka (uzorak od 100 elemenata čija je srednja vrijednost \bar{x} =19.9), sumnjati u istinitost nulte hipoteze!

- Vjerojatnost da dobijemo srednju vrijednost uzorka (po apsolutnoj vrijednosti jednaku ili veću od) $\bar{x} = 19.1$ je 0.74, ako je stvarna srednja vrijednost populacije 20. To je puno veća vjerojatnost od 0.05 što je granična vjerojatnost s kojom radimo testiranje.
- Mogli bi reći da uzorak podržava tvrdnju iz nulte hipoteze s vjerojatnošću 0.74

- Prilikom testiranja možemo učiniti dva tipa pogrešaka: greške I i II reda
- Usporedba postupka statističkog testiranja i pravosudnog postupka:
- H₀ Osumnjičeni je nevin
- H₁ Osumnjičeni je kriv

Odluka suda	Stvarno stanje		Zaključak	Stvarno stanje	
	Nevin	Kriv		H ₀ je istina	H ₀ je laž
Nevin	√	pogreška	H ₀ prihvaćamo	√	β (greška II reda)
Kriv	pogreška	V	H ₀ odbacujemo	α (greška I reda)	√

- Pogreška I reda ili α je pogreška koju uvijek možemo kontrolirati prilikom statističkog zaključivanja
- Zadaje se unaprijed, a hipoteze se formuliraju tako da ona pogreška koja nam je važnija bude pogreška prvog reda α
- Na primjer, u pravosudnom postupku možemo učiniti dvije pogreške, da nevinog čovjeka osudimo ili da krivog oslobodimo. Možemo se odlučiti da je važnije kontrolirati vjerojatnost pogreške da nevinog čovjeka osudimo

Formuliramo hipoteze:

- H₀ Osumnjičeni je nevin i
- H₁ Osumnjičeni je kriv
- Pogreška prvog reda ili α je vjerojatnost odbacivanja hipoteze H₀ kada je ona zapravo istinita, tj. u ovom slučaju vjerojatnost da nevinog čovjeka proglasimo krivim
- Kada bi obrnuli hipoteze i stavili H₀ Osumnjičeni je kriv, tada bi zadavali unaprijed i time kontrolirali pogrešku da krivog čovjeka oslobodimo

Pogreška II reda ili β

- Vjerojatnost prihvaćanja hipoteze H₀ kada je H₁ istina (dakle H₀ je laž)!
- U našem primjeru postavljenih hipoteza:
 - H₀ Osumnjičeni je nevin
 - H₁ Osumnjičeni je kriv
- To je slučaj kada je osumnjičeni zaista kriv no mi ga proglasimo nevinim

β ovisi o:

- pravoj vrijednosti parametra o kojem raspravljamo
 (alternativna hipoteza), β pada kada je veća razlika
 između pretpostavljene i prave vrijednosti parametra koji
 se testira (distribucije su razdijeljene)
- pogrešci α , tj. β raste kada α pada i obrnuto, te jednostranom ili dvostranom testu, β
- standardnoj devijaciji populacije, β se povećava što je st. dev. populacije veća
- veličini uzorka, β se smanjuje kada veličina uzorka raste.

Zadnja dva parametra određuju standardnu pogrešku SE

TESTIRANJE PROPORCIJA

1. Formuliranje statističke hipoteze

$$H_0 \quad \pi = 0.005$$

$$H_1 \quad \pi < 0.005$$

(jednostrani, lijevi test – područje odbacivanja hipoteze je na lijevo)

Odredi statistiku za testiranje: proporcija P

Znamo da vrijedi U =
$$\frac{P - \pi}{\sqrt{\frac{p(1-p)}{n}}}$$

TESTIRANJE PROPORCIJA

3. Odaberi nivo značajnosti testa tj. pogrešku prvog reda α , neka je α = 5% i pripadnu kritičnu vrijednost očitaj iz tablica.

Za odabrani nivo značajnosti i jednostrani test u_{krit}=-1.64

4. Uzmi slučajan uzorak n=2000 i izračunaj vrijednost statistike P na njemu, tj. p=3/2000=0.0015

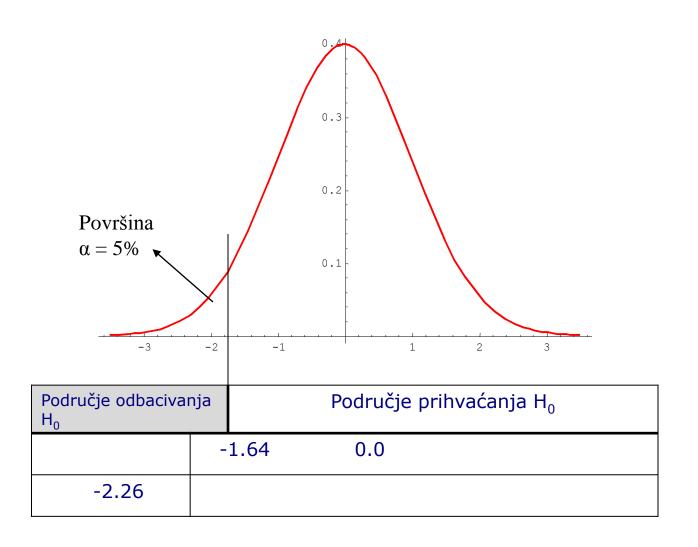
$$u = \frac{0.0015 - 0.005}{\sqrt{\frac{0.005(1 - 0.005)}{2000}}} = -2.26$$

Donesi odluku:

Ako je izračunata vrijednost statistike u < u_{krit} odbaci nultu hipotezu. Kako je –2.26 < -1.64 H₀ odbacujemo!

TESTIRANJE PROPORCIJA

χ² test

- Neparametarski test
- Koristi se za dvije kategorije testova:
- Testiranje ponašanja po distribuciji (engl. goodness of fit)
- Testiranje nezavisnosti klasifikacija: kontigencijske tablice (engl. contigency tables)
- H₀ dvije kvalitativne populacijske varijable su nezavisne
- RxS tablice (R-retci, S-stupci)

$$\chi^2 = \sum (f_{obs} - f_{izracunata})^2 / f_{izracunata}$$

χ² test

	PUŠAĆI	NEPUŠAĆI	total
MUŠKARCI	110	90	200
ŽENE	104	96	200
total	214	186	400

	PUŠAĆI	NEPUŠAĆI	total
MUŠKARCI	107=	93	200
	(214*200/400)	()	
		(90)	
	(110)		
ŽENE	107	93	200
	(104)	(96)	
total	214	186	400

$$\chi^2$$
 = (110-107)²/107 + (104-107)²/107 + (90-93)/93 + (96-93)/93 = 0.084 + 0.084 + 0.097 + 0.097 = **0.362**

koristiti statističke tablice ili program

Broj stupnjeva slobode = (R-1)(S-1)=1(u ovom slučaju)

Da li postoji statistički značajna razlika između spolova u odnosu na pušenje?

